

РЕШЕНИЕ

№ 39497

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **10886** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Н. Г. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ет.7, ап.27 чрез адв. А. М. и адв. П. М., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25- 0996-000107/23.09.2025г., издадена от Началник сектор - ОДМВР -М. - Сектор „Пътна полиция“- М., с която наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б. “ з“, „гг“ -временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
В жалбата се твърди, че ЗППАМ е материално незаконосъобразен ИАА. В ЗППАМ и АУАН е било посочено нарушение по чл. 140 ал.1, предложение първо от ЗДвП- че по пътищата, отворени за обществено ползване жалбоподателят управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС] , което не е регистрирано по надлежния ред. Твърди се, че при международен курс жалбоподателят установил, че задната табла на управлявания от него влекач била загубена по време на движение.Поради това, след като се консултирал с управителя на фирмата към която работил като шофьор, закупил регистрационна табела, като същата била изработена по начин, че да съдържа идентичен номер като този на предната регистрационна табела, а именно рег. [рег.номер на МПС] . От посоченото в АУАН и ЗППАМ, че задната регистрационна табела е изработена от материал, който не отговарял на изискванията/ неясно какви/ не следвало записаното в АУАН и ЗППАМ, че МПС не е регистрирано по надлежния ред. Отделно са наведени и доводи за немотивираност на ЗППАМ, която не отговаряла на изискванията на чл. 59, ал.2,т. 4 от АПК, като липсвали мотиви относно определения срок. Иска се отмяна на ЗППАМ. Заявява се претенция за присъждане на разноски.

В с.з. жалбоподателят, редно и своевременно призван, не се явява, представлява се от адв. П. М., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения и иска отмяната ѝ. Претендира присъждане на направените разноски по делото.

В с.з. ответникът - Началник сектор - ОДМВР -М.- Сектор „Пътна полиция“, редовно и своевременно призван, не се явява и не се представлява.От същия са постъпили писмени бележки по същество на спора, като моли АССГ да отхвърли оспорването по жалбата срещу ЗППАМ.Посочва, че при загубване само на една регистрационна табела е налице нарушение на чл. 140 ал.1 от ЗДвП, когато, както в случая, МПС се е движело по път отворен за обществено ползване.При евентуално уважаване на жалбата срещу ЗППАМ прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не се изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 18.09.2025г. е съставен АУАН серия ГА № 3310118 срещу Н. Г. М. – за нарушение по 140 ал.1 пр.1 от ЗДвП – „Управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“

Въз основа на АУАН Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25-0996-000107/23.09.2025г., издадена от Началник сектор към ОДМВР -М. Сектор „Пътна полиция“- М., с която наложена ПАМ по чл. 171, т.3 б.“ з“, „гг“ -временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В ЗППАМ е описано идентично на АУАН, че на 18.09.2025г. Н. Г. М. на 18.09.2025г. около 19,00 часа, в [населено място] буле на [улица]с посока на движение от [населено място] за [населено място], като водач на МПС- ВОЛВО ФХ с рег. [рег.номер на МПС] и прикачено към него полуремарке с рег. [рег.номер на МПС], управлява състав от ППС, като задната регистрационна табела не е по образец- изработена е от материал неотговарящ на изискванията- със залепено цветно фолио, „ от което следва, че МПС-то не е регистрирано по надлежния ред и водачът „ е извършил : управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, с което виновно е нарушил чл. 140 ал.1 пр.1 от ЗДвП.

По делото са приложени материалите от административната преписка и представените от страните, в това число ТД №039/26.08.2024г. за назначаването на жалбоподателя на длъжността „шофьор на тежкотоварен автомобил“ и Длъжностна характеристика, справка за нарушител/ водач, заповеди с оглед обосноваване компетентността на издателя на ЗППАМ

Приложена е и справка за регистрация на влекача ВОЛВО ФХ с рег. [рег.номер на МПС], от която е видно, че МПС е регистрирано по надлежния ред.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. /Видно от приложените справки от ССЕВ жалбата срещу ЗППАМ е подадена на 03.10.2025г., а ЗППАМ е връчена на 24.09.2025 г..Т.е. жалбата е подадена в преклузивния 14- дневен срок/. Разгледана по същество, жалбата е основателна, макар и не по всички от съображенията изложени в нея.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съобразно

разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12. 2021г. и Заповед № 301 з- 4401/09.10.2024г. на Директора на ОДМВР – М., следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че ЗППАМ е немотивирана относно срока за който е наложена мярката. Срокът на действие на мярката е фиксиран от законовата разпоредба на чл. 171, т.1 б. "з", „гг“ от ЗДвП, както следва -до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, без възможност за корекция от административния орган и от съда, и при това положение мотиви относно срока ѝ не се дължат от АО.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП – „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: т.1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: з) извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5“;

В нормата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП е дадено правилото за поведение, че по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. От своя страна чл. 175, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В разпоредбата на чл. 171, т.1 б. "з", „гг“ от ЗДвП е предвидено прилагане на ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца – при нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката налице ли са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

В случая в ЗППАМ е прието, че: „МПС-то не е регистрирано по надлежния ред и водачът „управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“, с което виновно е нарушил чл. 140 ал.1 пр.1 от ЗДвП. Тези факти не са осъществени. Това е така, тъй като от справката за регистрация на влекача ВОЛВО ФХ е видно, че влекачът е с рег. [рег.номер на МПС] и

визираното МПС е регистрирано по надлежния ред.

При поставена задна табела, която не е по образец, би била хипотезата на управление на МПС, което е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места, в нарушение на визираното в нормата на чл. 140, ал. 1 ЗДвП правило за поведение. Разпоредбите на чл. 140, ал. 1 ЗДвП и на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП следва да се разглеждат във връзка с чл. 10 ал.8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства – „При загубване или открадване на табела(и) с регистрационен номер, отговаряща(и) на българските стандарти БДС 15980 и БДС ISO 7591 или Регламент (ЕО) № 2411/98 на Съвета от 3 ноември 1998 г., те се обявяват за издирване, а превозното средство се регистрира с нов регистрационен номер. Старият регистрационен номер не се използва повторно“. Следователно е достатъчна липсата (поради изгубване или кражба) и на само една регистрационна табела по образец. При загубване на една от табелите по време на движение, както твърди жалбоподателят, следва да се действа съобразно чл. 10 ал.8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., а не както се посочва в жалбата, да се изработва (неясно от кого) нова табела със същия регистрационен номер.

В случая обаче ПАМ е наложена, затова че жалбоподателят е управлявал „ МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“, а вече се посочи, че влекачът ВОЛВО ФХ рег. [рег.номер на МПС] е регистриран.

Въз основа на горното настоящият състав приема, че издадената ПАМ е незаконосъобразна и следва да се отмени.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за разноски. Претендиращи са разноски в размер на 810лв. – 800 лв. за адвокатски хонорар и 10лв. за държавна такса, за направата на които за представени доказателства. С т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГТК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Видно от приложения договор за правна помощ сумата от 800 лв. е заплатена в брой. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно, доколкото договорения размер на възнаграждението за адвокат е под размера по чл. 8 ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, съгласно която „ за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв.“, и въпросното възнаграждение от 800 лева напълно отговаря на обема и характера на извършената работа от процесуалния представител.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 81 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на Н. Г. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ет.7, ап.27, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 25- 0996-000107/23.09.2025г., издадена от Началник сектор -ОДМВР -М.- Сектор „Пътна полиция“, с която наложена ПАМ по чл. 171, т.1 б.“ з“, „гг“ -временно отнемане на СУМПС до решаване на

въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР- [населено място] да заплати на Н. Г. М. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], [жк], ет.7, ап.27, разноси по делото в размер на 810 лева

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

С

ЪДИЯ: